

Sygn. akt II Cz 490/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014r **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Maria Leszczyńska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) **Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko dłużnikowi **D. W.**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika D. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w

Bydgoszczy z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt. XII Co 12983/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt. II Cz 490/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie z wniosku wierzyciela (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z udziałem dłużniczki D. W. postanowieniem z dnia 15.04.2012r. udzielił przyznania prawa własności lokalu mieszkalnego i związanego z nim udziału wynoszącego 612/10000 części nieruchomości wspólnej KW (...) położonego w B. przy ul. (...) dla którego Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) na rzecz D. J. i B. J. w ustawowej wspólności małżeńskiej za cenę 62.600 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące sześćset złotych).

Z motywów rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego wynikało, co następuje:

W dniu 19 września 2013r. do Sądu wpłynęła skarga dłużniczki D.

W. na opis i oszacowanie nieruchomości w postaci lokalu

mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) dla którego

(Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę

wieczystą nr (...), wraz z udziałem wynoszącym 612/10000 części nieruchomości wspólnej, dla której Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W dniu 28 października 2013r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił skargę. Odpis postanowienia wraz z pouczeniem został doręczony dłużniczce poprzez awizo na adres wskazany przez nią w skardze jako adres dla doręczeń tj. B. ul. (...).

Po uprawomocnieniu się przedmiotowego postanowienia został wyznaczony termin licytacji nieruchomości objętej KW nr (...)

i

Licytacja odbyła się w dniu 15 kwietnia 2014r. Zgodnie z art. 987 k.p.c. po zamknięciu przetargu sąd w osobie sędziego, pod którego nadzorem odbywa się licytacja, wydaje na posiedzeniu jawnym postanowienie co do przybicia na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę, po wysłuchaniu tak jego jak i obecnych uczestników. Podczas licytacji w dniu 15 kwietnia 2014r. stawili się jako licytanci D. J., K. B. i A. B.. Z uwagi na fakt, iż D. J. zaoferował najwyższą cenę w kwocie 62.600 zł Sąd po wysłuchaniu obecnych uczestników - i braku zastrzeżeń co do przebiegu przetargu - na podstawie art. 987 k.p.c. udzielił przybicia prawa własności lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) dla którego Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz z udziałem wynoszącym 612/10000 części nieruchomości wspólnej, dla której Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) na rzecz D. J. i B. J. w ustawowej wspólności małżeńskiej za cenę 62.600 złotych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła dłużniczka.

Zarzucała naruszenie przepisów postępowania w toku egzekucji, a

konkretnie art. 95 kpc. Twierdziła, że zaskarżyła czynność komornika polegającą na opisie i oszacowaniu nieruchomości w dniu 12.IX.2013r. Sąd Rejonowy rozpoznając jej skargę, nie doręczył w sposób prawidłowy wydanego w tym przedmiocie postanowienia.

Zdaniem skarżącej została ona w ten sposób pozbawiona prawa do obrony swoich interesów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki nie zasługiwało na uwzględnienie.

2

Egzekucja z nieruchomości jest ze względu na przedmiot postępowaniem bardzo sformalizowanym; jej regulacja polega na wyodrębnieniu kolejnych faz postępowania, w których zapewnia się pełną ochronę praw dłużnika.

Pierwsza faza prowadzona jest wyłącznie przez komornika i kończy się obwieszczeniem o licytacji nieruchomości, po którym, w myśl art. 960 k.p.c, jeżeli przedmiotem egzekucji nie jest nieruchomość rolna (tak jest w sprawie niniejszej), komornik po dokonaniu obwieszczeń przedstawia akta sądowi. W razie spostrzeżenia niedokładności lub wadliwości postępowania sąd poleca komornikowi ich usunięcie. Kolejny etap postępowania, licytację, prowadzi komornik pod nadzorem sędziego (art. 972 k.p.c), a dalsze fazy, czyli przybicie i przysądzenie nieruchomości oraz podział sumy uzyskanej z tej egzekucji należą do wyłącznej kognicji sądu. Ustawa, przestrzegając zasady racjonalności działania, wyraźnie stanowi, że przedmiotem zaskarżenia przez uczestników postępowania mogą być tylko uchybienia popełnione przez organ egzekucyjny na kolejnym etapie postępowania, a zatem, że nie można za każdym razem kwestionować czynności dokonanych w poprzednich fazach egzekucji. Tak jest w art. 991 k.p.c, zgodnie z którym sąd odmówi przybicia z powodu naruszenia przepisów postępowania o doręczeniu o licytacji i jej prowadzeniu, jeżeli uchybienia te mogły mieć istotny wpływ na wynik przetargu, albo że postępowanie podlegało umorzeniu lub zawieszeniu. Zgodnie z wyraźnym

brzmieniem art. 998 § 2 k.p.c, podstawą zaskarżenia orzeczenia o przysądzeniu własności nie mogą być uchybienia sprzed uprawnienia się przybicia. Wreszcie na podstawie art. 1027 § 2 k.p.c. zarzuty można zgłaszać jedynie przeciwko planowi podziału, co oznacza, że kwestionowanie czynności ze wcześniejszych etapów postępowania jest niedopuszczalne.

Na tle tych wyraźnych unormowań pewną niejednoznacznością cechuje się regulacja zawarta w art. 997 k.p.c, zgodnie z którą podstawą zażalenia na postanowienie sądu co do przybicia "nie mogą być takie uchybienia przepisów postępowania, które nie naruszają praw skarżącego"¹. Na etapie przybicia można

3

podnosić w środkach odwoławczych tylko uchybienie z okresu doręczenia zawiadomienia o licytacji, jej wywołania i prowadzenia przetargu. Dodatkowo należy wskazać, że w przeciwnym razie przepis art. 997 k.p.c pozostawałby w sprzeczności z treścią art. 991 k.p.c, który pozwala sądowi odmówić przybicia tylko z powodu braku doręczenia zawiadomienia o licytacji oraz naruszenia przepisów postępowania w toku jej trwania. Nie można zaakceptować takiego rozwiązania, wedle którego przy rozstrzygnięciu o przybicciu kognicja sądu ograniczona byłaby do szeroko rozumianego etapu licytacji, natomiast w zażaleniu na postanowienie o przybicciu można byłoby powoływać się na uchybienie z całego dotychczasowego postępowania egzekucyjnego. Sprzeciwia się temu także wykładnia celowościowa, gdyż takie rozszerzenie czasowe podstaw zaskarżenia postanowienia o przybicciu prowadziłoby nieuchronnie do przedłużenia postępowania egzekucyjnego. Wreszcie, powracając do wykładni gramatycznej art. 997 k.p.c, stwierdzić należy, że w jego treści nie ma wyraźnego sformułowania, które pozwalałoby podnosić zarzuty naruszenia przepisów "z całego postępowania". Mowa jest natomiast o "uchybieciu przepisom postępowania", bez sprecyzowania, o które przepisy chodzi. Wszechstronne rozważenie treści tego przepisu, w powiązaniu z art. 991 k.p.c, prowadzi do wniosku, że przewidziana w nim podstawa zażalenia na postanowienie sądu co do przybicia ogranicza się do naruszenia przepisów na etapie zawiadomienia o licytacji, toku jej prowadzenia i samego przybicia (por. postanowienie SN z 11 lutego 2000r. III KKN 1072/99/).

Tymczasem dłużniczka na danym etapie postępowania podejmuje próbę wykazania, że nie zostało prawidłowo doręczone postanowienie oddalające jej skargę na opis i oszacowanie nieruchomości.

Dodatkowo jedynie wskazać należy, że Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 28 października 2013r. oddalił skargę dłużniczki na opis i oszacowanie nieruchomości. Postanowienie Sądu doręczone zostało dłużniczce przez tzw. podwójne awizo na adres wskazany przez nią w skardze, tj, B. ul.

4

(...)Sposób doręczenia był właściwy dla postępowania cywilnego w tym egzekucyjnego, a zatem bezpodstawnie zarzuca skarżąca, że zostało naruszone w toku niniejszej sprawy jej prawo do obrony.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadnie zażalenie oddalił na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.